

ဒဂုန်ရွှေမျှား
ဝိညာဉ်လောက
ဝတ္ထုတိုများ

ဒဂုန်ရွှေမျှား
(၁၈၉၅- ၁၉၈၂)

ဒဂုန်ရွှေမျှားသည် ၁၈၉၅ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ (၂) ရက်နေ့တွင် ပြည်မြို့၌ အဖကုန်သည် ဦးချစ်ထွန်း၊ အမိဒေါ်စော (စောကလေး)တို့ မှ မွေးဖွားခဲ့သော တစ်ဦးတည်းသောသား ဖြစ်သည်။ အမည်ရင်း ဦးတင်၊ ငယ်စဉ်က အိမ်တွင် မြန်မာ- အင်္ဂလိပ်ဆရာများ ဖြင့် ပညာစတင် သင်ကြားခဲ့ပြီး တတိယတန်းမှ စ၍ ပြည်မြို့ အစိုးရ ဟိုက်စကူးကျောင်းတွင် တတိယတန်းမှ ဒသမတန်း အောင်သည် အထိ သင်ကြားခဲ့သည်။ ၁၉၁၃-၁၄ခုနှစ်တွင် ဒသမတန်း အောင်မြင်ခဲ့သည်။ ရန်ကုန် တက္ကသိုလ်တွင် ခေတ္တမျှ တက်ရောက် သင်ကြားခဲ့သည်။ နောက် စပါးကုန်သည် အလုပ်လုပ်သည်။ ထိုသို့လုပ်ရင်း စပါးကုန်သည်၊ မြေပိုင်ရှင်၊ သမာဓိမြို့ဝန် ဦးပြုံး၏ သမီး ဒေါ်သိန်းခင်နှင့် လက်ထပ်ခဲ့သည်။ ၁၉၂၇ ခုနှစ်တွင် ရှေ့နေစာမေးပွဲ အောင်မြင်၍ ရှေ့နေဘဝ၊ နောက် သတင်းစာ ကိုယ်စားလှယ်၊ သတင်းထောက်၊ စာရေးဆရာ၊ အယ်ဒီတာ ဘဝများကို ရရှိခဲ့ပြီး စစ်ကြိုခေတ်၊ မြန်မာ စာရေးဆရာများ ပေါ်ဦးပေါ်ဖျား ကာလမှာ ပင် "ပြည်မောင်တင်" ကလောင်အမည်၊ နောင် "ဒဂုန်ရွှေမျှား" ဖြစ်လာခဲ့သည်။

၁၉၁၇ ခုနှစ် မတ်လတွင် သူရိယမဂ္ဂဇင်း ထွက်ပေါ်လာသောအခါ "

ဝတ္ထုရေးသူများကို ဆုပေးမည့် အကြောင်း" ပါလာသဖြင့် "ဝီလျံရှိတ်စ ဝီးယား"(William Shakespere) ၏ "အော်သယ်လို" (Othello) ပြဇာတ်ပုံ ဝတ္ထုကို မြန်မာမှုပြု၍ "ချင်းဗိုလ်မောင်တက်တူ" အမည်ခံပြီး ပါဝင်ယှဉ်ပြိုင်ရာ မေလထုတ် သူရိယမဂ္ဂဇင်း (ရေးသူဆုရသည်) ကဏ္ဍ တွင် စတင်ဖော်ပြခဲ့ရသည် ။ ဆုငွေ ၁၅/ ကျပ်ရသည် ။ ဒဂုန်ရွှေမျှား၏ ပထမဦးဆုံး ဝတ္ထုတိုလက်ရာ ဖြစ်သည် ။ နောက် သူရိယ၊ ဒဂုန်၊ မြန်မာ့ အလင်း၊ ကြည်တော်မူ အစရှိသော မဂ္ဂဇင်းများ တွင် ဝတ္ထုစာပေလက် ရာများ ဆက်လက်ရေးသားခဲ့သည် ။ ဆောင်းပါးအနေဖြင့် သူရိယမဂ္ဂဇ င်းမှာ ပင် Wide World မဂ္ဂဇင်းမှ ဂျာမန်စစ်သုံ့ပန်း အင်္ဂလိပ်စစ်ဗိုလ် တ စ်ယောက် အကြောင်း ဆောင်းပါးသည် ဒဂုန်ရွှေမျှား၏ ပထမဦးဆုံး ဆောင်းပါးလက်ရာ ဖြစ်သည် ။

ပထမဦးဆုံး မဂ္ဂဇင်းဝတ္ထုရှည်"လျှို့ဝှက်သော စာအိတ်ကြီး" (The Se cret Envelope) သည် ပြည်တော်မူ မဂ္ဂဇင်းတွင် စတင်ရေးသားခဲ့ပြီး ပြ ည်တော်မူ ကုမ္ပဏီမှ ပင် သုံးမတ်တန် လုံးချင်း စာအုပ်အဖြစ် စတင် ထု တ်ဝေခဲ့ပါသည် ။ ဘားမင်းနီးယား ဖလင်ရပ်ရှင် ကုမ္ပဏီမှ ဒါရိုက်တာ ဦးထိန် လာရောက်ဝယ်ယူပြီး ရုပ်ရှင်ရိုက်ကူးခဲ့ရာ ၁၉၂၃ ခုနှစ်တွင် ရုံတ င်ပြသခဲ့ရသည် ။

ဂျပန်ခေတ်တွင် ကုန်သည် အဖြစ် လုပ်ကိုင်ရင်း အစိုးရ ပြန်ကြား ရေးဌာနတွင် လက်ထောက် အယ်ဒီတာ၊ စစ်ပြီးခေတ်တွင် ယနေ့အမျိုး သမီးမဂ္ဂဇင်း၊ သတင်းစုံ (Tib Bit) ဂျာနယ်၊ ဗမာခေတ်နှင့် ရှေ့ဆောင် သ တင်းစာများ ၌ သတင်းအယ်ဒီတာ၊ နောက် စာပေဗိမာန်တွင် စာပြု၊ လ က်ထောက် စာတည်း စသဖြင့် လုပ်ကိုင်ခဲ့သည် ။ ဒဂုန်ရွှေမျှားသည် ၁၉ ၁၄ ခုနှစ်မှ အစပြု၍ ကွယ်လွန်သည် အထိ စာရေးသက် (၅၈) နှစ်အတွ င်း စာအုပ်လုံးချင်း (၆၀)ကျော် (စုံထောက် ဦးထင်ကျော်၊ ထောင်မင်း

သား ဦးဘိုးထော်၊ ကလိန်မောင်မောင်ထွန်း၊ အင်မ်ကြာရိုး၊ စောရမောင်၊ ကလိမ်ခြံရှေ့နေ အစရှိသော ပင်ကိုရေးနှင့် မှီငြမ်း ဝတ္ထုတိုပေါင်းချုပ် အပါအဝင် ဝတ္ထုတိုပေါင်း (၄၇၃)ပုဒ်၊ ဘာသာပြန်နှင့် မှီငြမ်းဝတ္ထုတို/ရှည် (၁၁၆) ပုဒ်၊ ဘာသာပြန်နှင့် မှီငြမ်းပြုစာအုပ် (၆၁)အုပ်၊ ပင်ကိုရေးဝတ္ထုစာအုပ် (၁၉) အုပ်၊ ဘာသာပြန်နှင့် ပင်ကိုရေး ဆောင်းပါးပေါင်း (၁၄၇)ပုဒ်၊ ဘဝအတွေ့အကြုံ စာအုပ် (၁) အုပ်)စသဖြင့် ရေးသား ထုတ်ဝေခဲ့ရသည်။ ။

ဒဂုန်ရွှေမျှားသည် စာပေဆု သုံးကြိမ်ရရှိခဲ့ရာ ၁၉၅၉ ခုနှစ်တွင် စာပေဗိမာန် ဘာသာပြန်ဆု အဖြစ် "ရော်ဘင်ဆင်ကရူးဆိုး" (Robinson Crusoe) စာအုပ်ဖြင့် ပထမဦးဆုံး အကြိမ် ရရှိခဲ့ပြီး၊ ၁၉၆၃ ခုနှစ်တွင် အမျိုးသားစာပေဆု၊ အနုပညာစာပေ ဘာသာပြန် ဝတ္ထုဆုအား "မြို့ဝန်မင်း၏ ဘဝခရီး" (The Mayer of Casterbridge) ဝတ္ထုဖြင့် ရရှိခဲ့သည်။ ။

နောက်ဆုံး ၁၉၇၂ ခုနှစ်တွင် စာပေဗိမာန် စာမူပြိုင်ပွဲ၊ ဘာသာပြန် စာပေဆုအဖြစ် "မွန်းတည့်ရန် (၂) မိနစ်အလို" စာအုပ် (စာမူ) ဖြင့် ဒုတိယဆု ရရှိခဲ့သည်။ ။

ဝတ္ထုစာပေ လက်ရာများ အပြင် ခရီးသွားစာပေ၊ စာပေသမိုင်းစာပေ "မြန်မာနိုင်ငံ စာပေဆုများ " ပထမတွဲ၊ ကိုယ်တိုင်ရေး အတ္ထုပ္ပတ္တိစာပေ (ဘဝနှင့် အတွေ့အကြုံ (Quality) စာအုပ်တိုက်၊ ၂၀၁၀ ဒုတိယအကြိမ်)၊ ရုပ်ပုံလွှာဆောင်းပါးများ (ဂျာနယ်ကျော် ဦးချစ်မောင်၊ မင်းဆွေ စသဖြင့်) ရေးသားပြုစုခဲ့သည်။ ။

ဒဂုန်ရွှေမျှားနှင့် ပတ်သက်၍ နတ်နွယ်၏ မိမိဆရာ စာရေးဆရာများတွင် -

(အင်္ဂလိပ်စာရေးဆရာကြီး ဆာရိုက်ဒါဟက်ဂတ်ကို ဆရာကြောင့်

သိခဲ့ရသည်။ ဆရာသည် ရိုက်ဒါဟက်ဂတ်ဒ် ဝတ္ထုအပုဒ် (၂၀) ကို ဘာသာပြန်ဆိုခဲ့သည်။ လူဖြူဘုရင်မကို အနှစ်သက်ဆုံး ဖြစ်သည်။ ဆရာ၏ အမည်နှင့် ရိုက်ဒါဟက်ဂတ်၏ အမည်သည် ခေါင်းထဲတွင် အမြဲလိုပင် ယှဉ်တွဲပြီး ပေါ်လာတတ်သည်။) ဟူ၍ ရေးသားခဲ့ပါသည်။ (ဆာရိုက်ဒါဟက်ဂတ် Sir Rider Haggard) ၏ ဝတ္ထု "လူဖြူဘုရင်မ" (Allan Quatermain) မှ စ၍ "ဝတ္ထုကိုကိုင်လှုပ်သူ" (When the world shook) အထိ (၂၄) အုပ်တိတိ ပြန်ဆိုခဲ့သည်။)

၁၉၆၇ ခုနှစ်ထုတ် "စာပေစာတမ်းများ" စာအုပ်တွင် "မောင်သိန်းနိုင်" ၏ စာတမ်း၌ (ဆရာကြီး ဒဂုန်ရွှေမျှားရဲ့ သြဝါဒကလည်း အလွန်မှတ်သားစရာ ကောင်းပါတယ်။

စကားပြေဆိုသည် မှာ အခြားမဟုတ် ကျွန်ုပ်တို့ နေ့စဉ်သုံးစွဲပြောဆိုနေသော စကားများ ပင် ဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ်တို့ စကားပြောသောအခါ ရှင်းနိုင်သမျှ ရှင်းအောင် ပြော၏။ ပါဠိ၊ ကဗျာ၊ လင်္ကာများကို မသုံးဘဲ ရိုးရိုးနှင့် တုံးတိ ပြော၏။

အဲဒီ အဆိုအမိန့်တွေကို အတိုချုပ်လိုက်ရင် လွယ်လွယ်ရှင်းရှင်းရေးတဲ့ စကားပြေဟာ အကောင်းဆုံး စာဖတ်သူ နားလည်လေ ကောင်းလေပဲ၊ ဒါပါပဲ)ဟူ၍ စာတမ်း တင်သွင်းခဲ့ပါသည်။

ဒဂုန်ရွှေမျှား၏ "ထောင်မင်းသားဦးဘိုးထော်" ဝတ္ထုတိုတစ်ပုဒ်သည် ၁၉၆၀ ခုနှစ် "အရှေ့တိုင်းဝတ္ထုတို ၅၀" (50 Oriental Stories) တွင် (A Prince of the Jail) အမည်ဖြင့် ထည့်သွင်း ပြန်ဆိုခဲ့ပါသည်။ အခြားနိုင်ငံခြား စာပေလက်ရာများ လည်း ရှိသေးသည်။

ဒဂုန်ရွှေမျှားသည် စာပေခံယူချက်အပေါ် ဤသို့ သဘောထားပါသည်။ (လူတစ်ယောက်၏ အကြောင်းကိုရေးလျှင် သူ၏ ပတ်ဝန်းကျင်ပါ

ရေးရပေမည်။ သို့မှ လည်း သူ၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိ ပြည့်စုံမည်။ လူသားများ သည် တစ်ယောက်တည်း နေကြသူများ မဟုတ်ဘဲ မိမိအသိုင်းအဝိုင်းဖြင့် နေကြသူများ ဖြစ်၍ သူ့ အကြောင်းကို ရေးလျှင် သူ အသိုင်းအဝိုင်း ပါမှ သာ သူ၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိ ပြည့်စုံပေမည်။)

ဆရာကြီးဒဂုန်ရွှေများသည် ၁၉၈၂ ခုနှစ်၊ မေလ (၂၈) ရက်နေ့တွင် ရန်ကုန်မြို့ နေအိမ်၌ ကွယ်လွန်ခဲ့သည် ။ အသက် (၈၇)နှစ် အရွယ်တွင် ကွယ်လွန်ခြင်း ဖြစ်သည် ။ ရုပ်ရှင်ဒါရိုက်တာ စိန်ဖေတင် (ကွယ်လွန်) အပါအဝင် သားသမီး (၅) ဦး ကျန်ရစ်ခဲ့သည် ။
